

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΙΕΣΗΣ

Mέχρι τώρα, ακόμη και ο μεγαλύτερος υποστηρικτής της πολιτικής του αυτοελέγχου από κλάδους επιχειρήσεων και επαγγελματίες, θα πρέπει να έχει πεισθεί πως αυτή η πολιτική έχει αποτύχει να προστατεψει τον καταναλωτή. Ο σοφός λαός λέει πως δεν βάζεις τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα, διότι είναι αυτονόπτο πως όχι μόνο θα φάει όσο θέλει, αλλά θα πνίξει και πολλά λόγω του αιμοβόρου ένσπικτου που έχει από τη φύση του. Όμως διαδοχικές κυβερνήσεις στην Αυστραλία, πρώθισαν την πολιτική του αυτοελέγχου και αποδυνάμωσαν τον ρόλο των αρμοδίων κρατικών εποπτικών οργάνων. Αυτό τουλάχιστον αποκαλύπτει καθημερινά στη Βασιλική Επιτροπή που ερευνά τον ρόλο των τραπεζών. Είναι πραγματικά συγκλονιστικές οι αποκαλύψεις για τους τρόπους με τους οποίους οι τράπεζες απομιζόυσαν δισεκατομμύρια από τους πελάτες τους για τραπεζικές υπηρεσίες που πολλές φορές δεν είχαν καν παράσχει. Με παρόμοιους τρόπους, δύο από τις μεγαλύτερες τράπεζες, εκμεταλεύθικαν όσους είχαν ασφάλειες αποχήματος και ζωής, όπου με διάφορες ανήθικες μεθόδους απέφευγαν ή καθυστερούσαν να δώσουν αποζημιώσεις στους δικαιούχους. Σειρά για εξέταση από τη Βασιλική Επιτροπή, έχει πάρει ο τομέας των συνταξιοδοτικών ταμείων, όπου και εκεί η παρουσία των τραπεζών είναι αισθητή και ελέγχουν ένα μεγάλο μέρος από τα \$2.6 τρισεκατομμύρια που έχουν αποταμιεύσει οι Αυστραλοί για τα γεράματά τους. Οι ομάδες επαγγελματιών πολιτικής πίεσης (lobby groups), προσπαθούσαν για χρόνια να επρρεάζουν την εκάστοτε κυβέρνηση, ώστε να διαμορφώνει το νομικό πλαίσιο με τρόπο που να ευνοεί τα συνταξιοδοτικά ταμεία που διαχειρίζονται οι τράπεζες και οι ασφαλιστικές εταιρείες. Ταυτόχρονα, καπηγορούσαν πάντα τα συνταξιοδοτικά ταμεία που διαχειρίζονται οι επαγγελματικές ενώσεις των εργαζομένων (industry funds), με σκοπό να πείσουν την κυβέρνηση πως δεν πρέπει οι καταθέσεις των εργαζομένων να πηγαίνουν στο συνταξιοδοτικό ταμείο της επαγγελματικής τους ένωσης, όπου στις περισσότερες περιπτώσεις πλήρωναν λιγότερα έξοδα διαχείρισης και είχαν και καλύτερη απόδοση. Ο κυριότερος τρόπος πίεσης προς τις κυβερνήσεις, ήταν διάφορα δημοσιεύματα στις εφημερίδες, περιοδικά και έρευνες της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου, τα αποίκια συντόνιζαν καλά αμοιβόμενες εταιρείες δημοσίων σχέσεων. Διαμόρφωναν έτσι την κοινή γνώμη, ώστε να είναι έτοιμη να δεχτεί αλλαγές στο σύστημα από την κυβέρνηση. Ταυτόχρονα, συμμετείχαν σε εκδηλώσεις για συγκεντρωση χρημάτων από τα πολιτικά κόμματα, όπου μία θέση στη τράπεζη, κόσπιζε από \$3,000 μέχρι \$20,000 και συνήθως αγόραζαν και κάποιο άχρειαστο αντικείμενο στη δημοπρασία που ακολουθούσε, πληρώνοντας εξωπραγματικά ποσά. Οι εργατικές κυβερνήσεις τους έδιναν τη περισσότερα από αυτά που ζητούσαν, εκτός από αλλαγές που θα αποδυνάμωναν τα συ-

νταξιοδοτικά ταμεία των επαγγελματικών ενώσεων. Οι κυβερνήσεις Φιλελευθέρων και Εθνικών, χτύπουσαν και αυτά τα ταμεία. Όμως μία μεγάλη παραχώρηση προς τα μεγάλα συνταξιοδοτικά ταμεία των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών, έγινε από κυβέρνηση των Εργατικών. Όταν το χρηματιστήριο έπεσε κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης το 2008, πολλά μέλη συνταξιοδοτικών ταμείων που έκασαν μέχρι 50% των αποταμιεύσεών τους αλλά είχαν ακόμη σημαντικό υπόλοιπο, δημιουργούσαν αυτοδιαχειριζόμενο συνταξιοδοτικό ταμείο και μετέφεραν τα χρήματά τους εκεί. Φυσικά, όπως όλα τα συνταξιοδοτικά ταμεία, ελεγχόταν για την τήρηση των κανονισμών, από τον λογιστή που διόριζαν οι διαχειριστές του, ο οποίος συνήθως συμπλήρωνε και τη φορολογική δίλωση. Στα παραπάνω περιπτώσεις, ανέφεραν πως δημιουργήθηκαν σε ένα χρόνο, περίπου 150,000 αυτοδιαχειριζόμενα συνταξιοδοτικά ταμεία και αποσύρθηκαν πάνω από \$200 δισεκατομμύρια από τα ταμεία των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών. Οι τράπεζες και οι ασφαλιστικές εταιρείες θορυβήθηκαν, διότι έκασαν περίπου \$4 δισεκατομμύρια το χρόνο μόνο από τη χρέωση για τη διαχείρηση και πολύ περισσότερα από αυτά που χρέωναν για ασφάλεια ζωής ή αποχήματος. Οι ομάδες πολιτικής πίεσης, κινητοποιήθηκαν άμεσα, με στόχο να διακόψουν τη σχέση των διαχειριστών των αυτοδιαχειριζόμενων ταμείων με τους λογιστές τους. Στην αρχή, τους απαγορεύθηκε να δίνουν οικονομικές συμβουλές, όπως για παράδειγμα, «κλείσε τα χρήματα σε λογαριασμό προθεμάς για 9 μήνες», αν δεν είχαν άδεια οικονομικού συμβούλου. Όμως απλοί εργαζόμενοι στις τράπεζες και στις ασφαλιστικές εταιρείες, έδιναν τέτοιες συμβουλές, καλυπτόμενοι από την άδεια των ανωτέρων τους, χωρίς οι ίδιοι να έχουν οπουδάσει οικονομικά. Μετά υποχρέωσαν να κάνει τον έλεγχο ένας λογιστής και τη φορολογική δίλωση κάποιος άλλος, με τη δικαιολογία πως υπήρχαν περιπτώσεις που καλύφθηκαν παρατυπίες από κάποιους λογιστές. Αντί να πιμωρίσουν τους παρανομούντες, άλλαξαν τους κανονισμούς, ανεβάζοντας έτσι το κόστος για να έχει κάποιος αυτοδιαχειριζόμενο συνταξιοδοτικό ταμείο. Το αποτέλεσμα ήταν, πολλοί να επιστρέψουν στα μεγάλα συνταξιοδοτικά ταμεία των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών. Ακολούθως το δικαίωμα της επιλογής του συνταξιοδοτικού ταμείου από τους εργαζόμενους, το οποίο θέσπισε η κυβέρνηση του Συναπτισμού, με σκοπό να φύγουν από τα ταμεία των επαγγελματικών τους ενώσεων. Μερικοί εργαζόμενοι έφυγαν, αλλά πλειοψηφία παρέμεινε και παρέμεινε διότι συνήθως έχουν καλύτερη απόδοση από τα ταμεία των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών. Τώρα στη Βασιλική Επιτροπή, αποκαλύφθηκε πως οι εργαζόμενοι που είναι μέλη σε δύο ή περισσότερα συνταξιοδοτικά ταμεία, πληρώνουν \$1.9 δισεκατομμύρια το χρόνο παραπάνω σε ασφάλιστρα και \$690 εκατομμύρια σε έξοδα διαχείρι-

σης. Δηλαδή \$2.590 δισεκατομμύρια χαμένα για τους εργαζόμενους κάθε χρόνο. Εκτός όμως από αυτά, τα μέλη χρεώνονται και για υπηρεσίες που δεν είχαν λάβει ποτέ και οι χρεώσεις αυτές ανέρχονται σε πολλά δισεκατομμύρια που δεν έχουν ακόμη υπολογισθεί. Οι αποκαλύψεις θα συνεχισθούν όσο προένταται σε βάθος και υπάρχουν βάσιμες πιθανότητες πολλά στελέχη των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών, να δικαστούν από πολιτικά δικαστήρια για οικονομικά εγκλήματα. Αυτό που έχει φανεί εξεκάθαρα, είναι πως ο αυτοέλεγχος των επιχειρήσεων έχει αποτύχει. Η κυβέρνηση, θα πρέπει να χρηματοδοτήσει με σημαντικά ποσά τις αμοδίες υπηρεσίες ASIC, APRA και ACCC, ώστε να ασκούν πραγματική εποπτεία και να παρεμβαίνουν αποτελεσματικά όπου απαιτείται. Ταυτόχρονα, είναι επιπτακτική ανάγκη, να διορισθεί εκπρόσωπος των εργαζομένων και εκπρόσωπος των συνταξιούχων στο Δ.Σ. της Αποθεματικής Τράπεζας Αυστραλίας. Καλοί είναι οι διευθυντές των μεγάλων εταιρειών και οι τεχνοκράτες που βρίσκονται στο Δ.Σ. αλλά θα πρέπει να ακούγεται και π φωνή εκατομμυρίων Αυστραλών που επιρρέαζονται από τις αποφάσεις της Αποθεματικής Τράπεζας Αυστραλίας, π οποία επίσης έχει αποτύχει παταγωδώς στον τομέα της επίβλεψης

της λειτουργίας των τραπεζών. Η δύναμη των ομάδων πολιτικής πίεσης, είναι τόσο μεγάλη, όσο και π διάθεση της κυβέρνησης να υιοθετήσει τις απόψεις τους. Είναι καρός όμως, οι κυβερνήσεις να επιστρέψουν στον πραγματικό τους ρόλο, ο οποίος μεταξύ άλλων είναι η προστασία του κράτους και των κατοίκων του από εξωτερικές απειλές και από ανίθικη εκμετάλλευση στο εσωτερικό. Ένα από τα μεγάλα προβλήματα με πολλαπλές διακλαδώσεις, είναι η αναγραφή του τόπου προέλευσης στα τρόφιμα και το ακριβές περιεχόμενο των διάφορων συσκευασιών. Περιγραφές του τύπου «περιέχει 5% Αυστραλιανό προϊόντος», θα μπορούσαν να χαρακτηρίσθονται αστείες, αν δεν έκρυψαν κινδύνους για την υγεία του κοινού. Πρόσφατα έγιναν κάποια θετικά βήματα, αλλά δεν είναι αρκετά. Αλληδεια, ποιά ομάδα πολιτικής πίεσης αντιστέκεται σε κάτι που είναι αυτονόπτο πως προστατεύει την κυβέρνηση ώστε να μπν κάνει υποχρεωτική την αναγραφή των στοιχείων που χρειάζεται ο καταναλωτής για να αποφασίσει τι θα αγοράσει; Ισως μία άλλη Βασιλική Επιτροπή μπορέσει να μας απαντήσει στο μέλλον, αφού πρώτα εκατομμύρια κάτοικοι της Αυστραλίας θα έχουν υποστεί αργό δηλητηριασμό από προϊόντα άγνωστης πρέσευσης.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Αλέξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

- ❖ Επενδυτές ακινήτων
- ❖ Τεχνίτες
- ❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις
- ❖ Βιομηχανίες
- ❖ Καταστήματα
- ❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών
- ❖ Προσωπικές δηλώσεις
- ❖ Συνεταιρισμοί
- ❖ Εταιρείες
- ❖ Family Trusts
- ❖ Unit Trusts
- ❖ Superannuation Funds

Ε